

Sygn. akt II CSK 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa T.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej

z siedzibą w K.,

przeciwko "W. T." - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w G. oraz L. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 czerwca 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lipca 2012 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 lipca 2012 r. skarżący uzasadniali wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r., II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżących zagadnienia pozbawione są cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

